

ACC. NR M. 12471:1-4.

Landskap: Öland Upptecknare: Fritz Carlsson, Mby Skivålar
Härad: Mönsterby Berättare: " " " "
Socken: Hultstena Berättarens yrke: f.d. huseägare
Uppteckningsår: 1952 Född år 1881 i Stenåsa

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrkbygd. s. 1-4.

LWF 88.

Trycktryggheten

Det har nog förekommit sedan 1700 talet, och
kanne ännu längre tillbaka i tiden, att luktlösa
örter och växter medfördes vid kyrkbesöken
Min mormoder som kan född 1824. minns jag
mycket väl. Hon gick taftat till Svenska kyrkan
och jag som liten fick följa med. Hon bar alltid prästm-
boken i handen. ovanpå denna en vit väsk, vikt
i prästm-bokens stulok, och överst en gren Levendes,
Grisopp. eller Abrodd (Såna ålandskor namn på växerna)
De bars "tydligt med omsikt" ansed sysslige
Morsen medförde andra tryggheten.
och kan vara från 1833. Varför man medförde sådant
vet jag ej. sannolikt med ämne vana.
Det var inte speciellt vid högtidliga tillfällen.
dop, kyrkostämning, vigsel, konfirmation. eller
begravningar, utens när som helst.

Blomsterpresten och Götterpresten förkom
 ej då man medgick vid kyrkostyrelsens, endast
 lösa grenar. Luktvattnsflaskor hade
 kvinnorna med sig i Björstället, vanligen
 en liten ondecinflaska med någon roskperfum
 som häftes på marknader. # eller i affärer.
 Närmaste orsaken var väl då genom inandning
 av doften, hålla sig vakna. Under de ibland
 2 timmar långa predikningar. Flaskorna
 sändes då till kyrkan i bänken (den närmaste
 sittande), som i sin tur sänder över den till
 närmast sittande. Fattig som rik. Ny som gammal.
 Efter en stund tog en annan i bänken upp sin
 flaskor, och sände bring. Flaskorna kallades "Lukt-
 vattnsflaskor". Männan hade inga sådana flaskor
 men nästan alla hade som Roson, vilka på
 samma sätt sändes omkring i bänkarna, under
 predikning, tydligen i samma syfte, som kvinnornas

2
sände sina bokstättens flaskor. Det bjöds för
samt varje söndag.

Det förkom även att kvinnorna hade kvar smällen
med, vilka bjöds omkring, särskilt då till barn
och yngre, någon gång även "sockerkaka".
Kvarsmällorna voro hemmapästa sådana, ibland
färvades de i en strut av papper, i hjärtelfickan.
Nå pakti medfördes här jag ej något minne av
ej heller hört det omtalas. Denna sed fanns ungefär
vid sekelskiftet, men något före. Man kände det, att
såväl kvinnliga som manliga kyrkobesökare
bjöds varandra tabletter i kyrkbänkarna.

För alla dessa gamla bruk, gälla nog, än de började
försvinna när de gamla gick bort, och kyrkobän-
karna blev färdiga, och kyrkbänkarna merendels stad
tomma. Något särskilt vid kyrkstämning, som
litnande förättningen förkom ej.

nr 4) Jag har inget minne av, ej heller hört omtala

ACC. N:R M. 12471:4.

Om prästens bapöt på vägen som vägrade
mot denna sidan.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND